

раненъ Князь Вяземски въ лакътя на лѣвата рѣка. Когато дружинитѣ минали тѣснината, подъ командата на Майоръ Рѣдкина, замѣстника на Князь Вяземски, 4-а дружина се спустнала по течението на рѣката, прѣминала я въ бродъ и ударила противника въ лѣвото крило. Едновременно съ това движение, 3-я рота отъ 3-я дружина минава сѣщо въ бродъ, а 1-а рота прѣзъ моста при селото и всички се хвърлятъ на противника. Баши-бозуцитѣ не дочакали щиковия ударъ, а за благоврѣменно се оттеглили и се скрили въ горитѣ.

Въ този бой отъ 3-я дружина билъ падналъ единъ опълченецъ убитъ и нѣколко ранени, между които и извѣстния вече, станжалъ на ржшето отъ турскитѣ куршуми и ятагани, С. Моневъ.

Баши-бозуцитѣ не били оставили на бойното поле своитѣ убити и ранени и за туй не се знаеше, каква бѣше тѣхната загуба.

Да се прѣслѣдва неприятеля, обаче, не е имало възможность, защото при дружинитѣ нѣмало кавалерия, освѣнъ частъ отъ опълченската сотня. Впрочемъ, тукъ кавалерията не можеше да прѣслѣдва противника, защото мѣстността е гориста.

Баши-бозуцитѣ били въоръжени съ пушки отъ разни системи, между които имало и Шнайдеръ и Мартини-Пибоди.

Дружинитѣ се върнали въ Котелъ на слѣдующия день, като оставили въ Тича 2 роти, които, Впрочемъ, сѣщо скоро напустнали селото.

А че, дѣйствително, на Котелъ е угрожавала опасность се доказва отъ нападението на баши-бозуцитѣ на с. Медвенъ, което отстои отъ Котелъ едва на 2 — 2½ часа къмъ юго-истокъ. Въ това село баши-бозуцитѣ съсѣкли 41 челоуѣка и множество ранили. За да се накажатъ баши-бозуцитѣ, разбойническото гнѣздо на които бѣха с. с. Садово, Каджръ-Факлий и др., на 20-й Януарий се испратиха 1-а и 3-я дружини подъ командата на храбрия Майоръ Чилевъ. — Щомъ се научихъ, че 3-я дружина, въ която се числахъ и азъ, заминава за Садово, азъ отидохъ при дружинния командиръ да го моля да каже, комуто трѣбва, да бѣдж